

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 119.

Trettende Session.

32te Møde.

Lørdagen den 14de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Fsberning: Det er mig overordentlig kjært at have hørt denne Udtalelse, den er klar og simpel. Da jeg har en meget stor Grund til at antage, at den nærværende Indenrigsminister og det ærede Medlem (Wille), der nu udtalte sig, i mangfoldige Henseender, altsaa ogsaa i denne, dele Anskuelse med hinanden, saa vide vi, hvad vi nu have at holde os til; vi vide nu, at de bestaaende Lønningslove ere en Række af smaa Normalbudgetter, og altsaa er vor hele Bevilling indskrænket til de Gjensstande, som ikke ved saadanne Love ere anviste iforveien; men saaledes har Opfattelsen af Bevillingsmyndigheden; af Finantslovens Bestyrdning; hidtil ikke været; Opfattelsen af Finantsloven har hidtil været den, at den tog hvert Aar under Overveielse, om de bestaaende Loves finantsielle Formaal kunde opfyldes eller ikke, og forsaavidt disse Love, uanset hvilken Art Love det var, ikke kunde opfyldes, nægtede vi Midlerne dertil. Dette har været den hidtilværende Opfattelse, og jeg tør paastaae, at det ved nærmere Undersøgelse skal erkjendes, at det er den eneste grundlovsmaessige; men nu veed man altsaa her i Thinget Grunden til min saa alvorlige Bestræbelse i mofat Retning; nu veed man, at det ikke er Hidsigthed, men at det er Folkethingets, Rigsdagens constitutionelle Ret, jeg forsvarer, idet man daglig igjennem en Række smaa Love prøver paa at trykke os ind i et Normalbudgetsystem. Jeg skal

endvidere gjøre opmærksom paa, at dette System for længe siden og for mange Aar tilbage har været under Behandling, er blevet afgjort netop i den Retning, som jeg forsvarer, er blevet afgjort netop ved Understøttelse af flere af de Mænd, der nu sidde i Regeringen; jeg tør endogsaa sige, at den ærede nuværende Indenrigsminister selv har været med i dette Thing, da Betragtningmaader af denne Art bleve gjorte gjældende. Naar man undersøger de tidligste Finantslove, vil man finde, at paa dem fandtes opført de Bevillinger, der bleve begjærte til aarlige Lønninger, og at Folkethinget selv, for at lette Forhandlingerne her, da man saae, at Forhandlingen af den samlede Finantslov, naar den skulde tage alle Enkeltheberne med, vilde blive langtrukken og vanskelig, henviste Regeringen, hvad den ogsaa var villig til at gaae ind paa, til at behandle disse Spørgsmaal i enkelte Love, der dog vedblev at betragtes som Dele af Finantsloven; men dersom disse enkelte Love nu paa eengang skulde optræde som Normalbudgetter, saaledes at Bevillingsmyndigheden intet Herredømme havde over dem, saa havde man for Bequemmeligheds Skyld givet Bevillingsmyndigheden ud af sine Hænder; men det kan ikke være muligt. Jeg skal ved Siden deraf ikke nægte, at der paa de forskjellige Tider og navnlig her i Rigsdagen har været flere Medlemmer, og deriblandt enkelte af de ærede Jurister, som man antog stode høiest, der have forsøgt paa at give Indholdet af de Love, som kom frem, en anden Charakter, den Charakter, som man nu vil tillægge dem; men de have her stadig fundet Modstand, og de have aldrig kunnet staffe nogen Botering til-